

СКАЛА ВІКІВ
 Іншої підвалини ні-
 хто не може заложити
 Викуп За Всіх

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
 „Надходить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

Watch Tower Ukrainian
 РОКУ БОЖОГО 6056 СІЧЕНЬ. 1. 1928

Vol. XLIX January 1st, 1928 No. 1

З М І С Т:

СГОВУ ЛИШЕ БОЯТИСЬ ТОБІ	3
Не властивий страх	4
Страх перед духовенством	5
Острі цроби перед нами	7
ЦАРСТВО БОЖЕ	9
ЦАРСТВО ПРЕДСКАЗАННЕ ПРОРОКАМИ	11
Прообрази царства Божого	12
ТЕКСТИ І КОМЕН. НА ОСВІДЧ.	14
Памятка Господньої вечери 1928	15
ІНТЕРЕСУЮЧІ ПИТАННЯ	16

© WTBZTS

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, анайте, що Царство Боже близько... Випростуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось, викуплення ваше. — Євангеліє: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студійованню Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВИКУП (відкуплення) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будуючи на сім фундаменті: золото, срібло дорогої каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), „дально пілею сього журналу, е, показати, всім яка е спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер обявилась через Церкву всяка премудрість Божя.“ — „котра в інших родах (віках) не була обявлена людським синам, так як тепер е вона обявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал е незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люде; а старається кожде свое слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить сього св. Письмо. Дятого можемо сміло говорити і розбирати кожде слово, яке голоси Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділить своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не е догматичне, але певне: бо що знаємо се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітници, які е певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу; дятого рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоби досліджували кожде написане тут слово при помочи неомилного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливе „діло рук Його;“ що будова Його відбувається через цілий євангельський вік,—від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог шле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього.— 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в **ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ** і посвятиться Йому, сього буде Він обтісувати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінів“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — **Одкрите 15:5-8.**

Підставою надії для Церкви, як і світа, е, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за всіх,“ стався „вкупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви е, що вона буде такою, яким е П Господь, буде бачити Його таким, яким Він е,“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники” — 1. Йоаня 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримують всі люде через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримують з рук свого Відкупите. прославленної Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть **ЗНИЩЕНІ.** — Діяння Апостолів 3:19; Ісаія 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНЕЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і улюбляє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словаччини 30 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 мільрайсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна послати моней-ордерами або через Експрес компанію або банкомним переказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас е такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть Його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Ukrainian Department

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

МІЖНАРОДНЕ Т-ВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЕ (400 стор. Пояснює теперішній

час — шойно вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200 сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

ПЕКЛО — ЩО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояснює чи е таке пекло, як учено, — перечитай!

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ? 10

Є дуже ітересуюча книжочка,

ПРО ПРИХІД ХРИСТА. (вельми ітересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідаєтесь, що е сповідь, причасте, служба божа, хрещенне, образи, фігури, та всі церемонії!!!

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Vol. XLIX

Січень 1, 1928

№ 1

Єгову Лише Боятись Тобі

«Бога сил небесних — Його, як святаго, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам врожати.»
— *Ісайї 8:13.*

ЄГОВА Бог назначив різні вказівки у своїм слові для своїх слуг. Він їм указує кого вони мають боятись а кого ні. З повисшого тексту можемо сей час ясно зрозуміти, що значить властивий а що не властивий страх. властивий страх. Тому що світло праведних сияє чим раз яснійше для того можемо і лучше зрозуміти, страх. (Псал. 97:11) Під словом „праведний” розуємо сих слуг Божих, що є членами Христа і примирені з Богом. Сих Господь учить і провадить дорогою світла (Псал 25:9; Прип. 3:5,6) Про самого Єгову написано, що Він покриваєть ся світлом, як шатою. (Псал 104:2) Бог висилаючи возлюбленного сина до Свого храму, постарався о ризи справедливості і одежу спасення для своїх слуг на землі. Від тоді члени храму знаходять ся у більшим світлі і зрозуміли яснійше Його волю.

Св. Письмо ясно учить, що є двоякий страх, а іменно: властивий і не властивий страх. Чоловік, будучи упавшим від уродження, часто відчуває страх, а особливо, коли він довідаєть ся, що він мусить ставитися перед **особу маючу** власть або силу. Він стараєть ся здобути ласку і прихильність у сильнішого від себе. Та коли та особа авторитету прибере строгий вигляд лица або заговорить острыми словами, тоді звичайний чоловік дрожить із страху. Для того також звичайний чоловік стараєть ся уминутися всяки непорозуміння з сильнішим від себе.

У Псалми 111:10 є написано, що початок мудрості є страх перед Господом. Безумний чоловік не боїть ся Бога. Розумний має страх перед Ним, бо знає, що Бог є сильний і Він може стати колісь перед Ним на суд. (Рим 14:10,11) Отже чоловік відчуваючи свою несовершенність і уявивши собі величність Єгови, він може предвидіти наслідки, які **можуть** виникнути з Його присутности перед Єговою. Тому він бажає довідатися про волю Єгови і стараєть ся угодити Йому. Се значить, що такий чоловік має страх перед Господом, і своє знанне ужавє в мудрім напрямі. Він зачинає рос-

сти в правдивій мудрості. І чим більше він пізнає свого сотворителя, тим більше він боїть ся Його. Він пізнає, що Бог є справедливий і вимірує справедливість для всіх.

Пізнавши свій грішний (упавший) стан, він знає що гнів Божий спочиває на йому. То довідавши ся, що Бог з любови постарався о примиренне грішників, через заслуги свого возлюбленного сина, він стараєть ся прийти до Бога в Його назначений спосіб. Такий чоловік має віру в Бога. Він вірить, що Бог є його приятелем, тому посвячуєть ся чинити волю Його. Отже тепер, через його віру в кров Христа і тому, що Христос представив свою кров перед Єговою яко жертву за гріхи чоловіка і тому, що така жертва була розпорядженнем найвисшого судді Єгови, для того такий чоловік є оправданий. Оправдавшись вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа.” (Рим. 5:1.) Се значить що Бог тепер числиться з таким чоловіком; а чоловік знає, що Бог його добродієм і приятелем. Бог зплоджує його своїм духом і аж тепер той оправданий і зплоджений св. духом може властиво кликати Бога своїм отцем. Від тепер він вповає лише на Єгову, яко отця нового сотворіння, і чим більше він пізнає Бога, тим більше його любов і ревність до його служби росте. Так довго, як він позістає в Христі і є послушний Богу, так довго він не має страху перед Єговою; але він знає, если би він віддав від Христа, тоді Божий гнів дальше перебуває на йому і він знає що се страшно в пасти в руки Бога живого. (Жид. 10:31) Такий страх перед Богом є властивий і намісци. Він боїть ся прогнівити Єгову, що булоби страшною річею для него.

Такий страх перед Господом зазначає початок мудрости, тому, що його любов, покора і почитанне до Бога росте. Він всегда бажає угодити Єгови, щоби перебувати в Його ласці. Не угодити Богу значить стратити все. Добре апостол Павло пише: „Із страхом, і трепетом про свое спасенне дбайте.” (Фил. 2:12) Такі, що

боятися Бога, перебувають під Його опікою — „Осьбо Господні очі натих, що бояться Його, натих, що вповають на милосердя Його.” (Псал. 33:18.) (Його) пошана для тих, що бояться Господа.” (Псал. 15:4) „Страх Господень чистий і вічно пробуває.” (Псал. 19:9). Бійтеся Господа, ви святі його! Бо не знають недостатку ті, що бояться Його. (Псалом 34:9). „Ви” що боїтесь Господа, вповайте на Господа! Він поміч їх і щит їх.” (Псал. 115:11)

“Апостол також лише про такий страх перед Господом: „Мавши оце сі обітовання любі очищуймо себе від усякої нечисті тіла і духа звершуючи сьвятість устрасі Божому.” (2 Кор. 7:1). Сьвятість, після науки св. Письма значить повне і цілковите відданне себе на службу Божу, будучи порушений силою любови. Член нового сотворіння повинен боятися коли він в часті занять в службі Господа а в часті в службі диявольської організації. Такий не може прийти до повної сьвятости, тому, що не можна служити дияволу і Господу. На се апостол робить натиск: „Не можете пити з чаши Господньої і з чаши диявольської (1 Кор. 10:21) Бог признає лише тих, що цілковито є віддані на його службу і такими Він радується.” Ось слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний Мій що вподобала душа Моя. Я положу духа Мого на него; він звістить народам суд справедливий.” (Ісаї 42:1).

Не властивий страх.

“„Безумний говорить в серці своїм: нема Бога.” (Псал. 14:1). Чоловік, що не боїться Бога, не є мудрий; він немає стільки розсудку, щоби пізнати про величність Його діл, і для того не може вірити в істнування сотворителя. „Для дурного мудрість, річ надто висока.” (Прип. 24:7). Та дурень майже всегда боїться чоловіка. Окрім природних ідіотів, ще є інші дурні, котрі відмовляють ся пізнати Бога а шукають слави в людей. Такі також є безумні хочай можуть посідати науку в інших галузях знання. Вони уважають, що признанне Всевишнього Бога, є слабою точкою в характері чоловіка. Духовенство, будучи мудрі сами в собі, бояться віддати явно славу Богу, після науки зазначеної в св. Письмі або Біблії.

“„Хто боїться людей, той в біду попаде; хто боїться Господа, буде безпечен.” (Прип. Сол. 29:25). Чому се правда? Тому, що боящийся чоловіка не вповає на Господа а надіється на чоловіка; на примір, хто хтось стане визначеним провідаром або учителем св. Письма. Тоді многі йдуть за ним тому, що вірують у него і тоді бояться, що якесь несчастье в паде на них, колиби вони не сповняли точно приказів їх про-

водара. Щоби бути сильним в Господі, треба конечно прийняти правду з любови і памятати що правда походить лише від Єгови. Той, що боїться чоловіка і вірить в него, то скорше чи пізнійше добачить хиби в йому і його віра захитається. Се часто можна зауважати коли хтось приймає науку тому, що вірить в чоловіка а не в Господа. Такий часто від падає, хочайби навіть він і був у правді певний протяг часу. Для того кожний мусить прийняти правду за свою і сполгати на Господа лише, а не начоловіка. „Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен.”

“Чи не повинні ми шанувати тих, що служать Господу, більше чим других? Так; кожний повинен бути шанований о скільки він вірний Господу. Коли Господь уживає когось для ширшої діяльності чим других, ми повинні мати пошану до него і старатися співділати з ним, щоби прославити Бога, але не чоловіка. Се, однак, не значить, що ми маємо мати страх перед чоловіком. Ще за часів апостолів де котрі були послідователями Павла а інші Аполоса тому, що вони мали більшу пошану до одного чим до другого. Апостол виразно говорить, о таке поступованне є мильне. „Хтож Павел і хто Аполос? Та же ж вони тільки слуги, через котрих ви увірували, і як кому дав Господь бо ми Божі помічники, ви Боже поле, Божа будівля.” (Кор. 3:5,9) Робітники ділають спільно так усі в правді повинні спільно ділати для Божої слави. Пам'ятаймо, що Бог поставив кожного члена в тілі, після Його вподоби, і кожний повинен старанно виконувати свою роботу з приналежною пошаною до других членів, тому, що така воля Божа. Се не значить боятися, чоловіка але значить мати страх, щоби не ділати проти волі Господа.

“Спільне діланне в службі Господа є правдивий дух, що лучить дійсних християнів. Ціль нашої злуки не є щоби подати з усміхом руку один другому, або тратити час на марні балаканині. Всі в Господі є співучастники з Ісусом Христом, головою нового сотворіння; і всі повинні співділати разом для дальшої користи тої спілки. Всі діти Божі в гармонії разом ділають на славу Божу. „Нічого не роблячи перекором і для марної слави; а смирним розумом один одного вважаючи більшим від себе” (Фил. 2:3). Почитанне чоловіка або страх перед ним є певно тинети диявола.

“Диявол постановив за всяку ціну щоби відвернути людей від Бога. Він уживав всяких способів щоби осягнути свою ціль. Він вплинув на клер, свій знаряд, щоби вони учили і страхали людей, що Єгова є великим катом, котрий мавби тортувати вічними муками кож-

дого, хто не впадає в Йому. Тому то багато людей задля страху перед вічними муками попалися в релігійні системи. Вони не бояться Бога, а радше тих мук, котрих вони бажать уникнути. Тому багато людей близько Бога лише устами а серцем вони не любять Його ані не бояться Його. Пророк так пише: „По заяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо Мною походить із науки заповідей людських” (Ісаї 29:13).

Страх перед духовенством

¹²Бог припоручив членам церкви проповідати царство Мессії всім, хто має уха до слухання. Він не наче посадив її (церкву), як чисту виноградину, і заповів її тримати себе чистою від світа. (Яків 1:27; 4:4) Ціль голошення того царства була, щоби дати свідцтво людям про Божий плян спасення а не тому, щоби повернути світ. Світ взагалі, буде повернений в часі назначенним Богом, що є царство Мессії.

¹³Та духовенство як раз проти ділали сьому припорученню, зазначеного у св. Письмі. Вони постановили собі повернути світ і втягнути політикерів або Пануючу клясу до церкви; а тоді, коли вони се доконають, сподіваються що Господь велить передати їм власть і вони, духовенство, стануть головами того царства. Вони не боялися Бога; але вони боялися, що коли прийде Христос а вони не повернуть народів, тоді вони втрачуть то визначне місце в тім царстві.

¹⁴В такім стані знаходився і жидівський клер у першим приході Христа. Диявол захопив їх і намовив злучитися з багатію і впливовою клясою тодішнього часу. Вони не були готові прийняти Ісуса за Мессію, тому що Він не прийшов у силі і славі та поставив їх на першім місці пошани. Він не заповів їм убиратися в пурпури, в кармазини, та в червоні шанки на голови. Він їм сказав правду в очи, що вони були лицеміри. Єслиби вони були мали страх перед Господом, тоді зпевністю булиби змінили свій спосіб поступовання.

¹⁵Не так давно тому духовенство ріжних віроісповідань зауважали, що число членів чим раз зменьшується і люди геть відступають від церковних систем. Тоді вони запродали себе багатим; і впливовим людям, і отверто заявили, що церква мусить отворитися для багатців і сильних, щоби дістати їх в ряди своїх членів. Сим клер опоганив евангелію Ісуса Христа. Вони злучилися світовими людьми проти котрих боялися виступити, щоби не образити їх, і так церковні системи сталися частию світа, що є диявольська організація.

¹⁶Коли жнива у другім приході Господа наспіли і вість про Його присутність і царство розійшлася, тоді клер нагло рішився ділати. Він настрашився, що занедбав повернути світ, і для того його місце першенства було загрожене. Він рушився організувати союз церков, через що він мав збільшити свою силу і вплив між багатими і сильними і сим показати людям їх силу і здібність заложити царство. Наслідок із сего світового руху був, що повстав так званий союз або Конференція Церков.

¹⁷Один із головних чинників тої організації був американський богатир, можливо, що найбагатший чоловік у світі Й. П. Морган. Він жертвовав сто тисяч дулярів, щоби дати початок союзу. Тут питанне насувається, яка сила спонукала його до сотворіння такого союзу? Певно, що се не був страх перед Богом, щоби дати йому славу. Сей страх клер і їх передових членів був, щоби надаліше затримати державну керму у своїх руках. Вони були подобні до жидівського клеру за часів Ісуса. Духовенство і телер злучилося з багатими, впливовими і сильними людьми, зробили союз зріжних віроісповідань, без огляду на їх вірування. Вони погодили докторинальні ріжниць, за котрі вони мали спори до того часу; а правду слова Божого відкинули геть. Після погляду чоловік може вірити в що він хоче, лише щоби спомагав їх організацію.

¹⁸Коли вибухла світова війна, купці і політики кермували мілітарною силою. В той час духовенство вже було злучилося з ними. Зі страху, щоби не втратити в пливу їх союзників, вони озажно агітовали за пролятем людської крові. Із своїх церков вони поробили бранкові стації для вербовання жовнірів до війни. Божий пророк так пише про них: „Ба й на полах, в одежі твої видно кров безвинних бідолах, що я найшов не тайним слідством.” (Ерем. 2:34 анг. пер.) Вони добровільно подоптали заповід Божу: „не в бивати меш” Се є доказ, що вони не боялися Бога, але боялися за губити свою силу і вплив.

¹⁹Світова війна заставила думати духовенство на час. Кілька проповідників видали маніфесто (відозву) до світа, чим вони звернули увагу на біжучі події і, що царство небесне наближилось. Колиж світова війна скінчилась і вони побачили, що нема зовнішнього доказу, що царство Христове існує в силі, тоді із страху, щоби не понести страти вони зробили інший розпучливий крок. Саме тоді торговельний і політичний елімент диявольської організації написав услівля миру. Тоді, також, виписано і услівля для зформовання Ліги Народів — але ще не прийнято. Сей час коли клер побачив, що ко-

либи Ліга Народів з формувалася а його по-лишено на боці, тоді церковна система потерпілаби а клер за губивби силу і вплив. Тому союз церков ухвалив резолюцію в котрій на кликує держави сформованне тої лігі, і рівно-часно заявляє, що се є політичний висказ царства Божого на землі. В резолюції між иншими так сказано: „Церква може дати духа доброї волі, без чого Ліга народів не може істнувати.”

²⁰Духовенство не задля страху перед Господом удобрили Лігу Народів. Вони, се роблячи, зігнорували науку Слова Божого. Бог, через свого пророка, так говорить про той союз народів: „Лучіться народи, — вибо розпадетесь; уважайте, всі далекі землі! Воружайтесь, та тремтіть; заперізуйтесь до бою, але дрозіть. Складайте за думи, та вони в ніщо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудесь, бо се з нами Бог.” — Ісаїї 8:9,10. (Гл. пер. Анг. Біб.

Небійтесь.

²¹Господь перестерігає своїх помазанців проти всякої злуки з подібними союзами і каже їм не боятись так, як духовенство має страх і инші самолюбні люди. Пророк представляючи клясу помазанців Божих, говорить: „Бо ось що говорить мені Господь, поклавши на мене руку, й вкладаючи мені на серце, не ходити дорогою сього народу, і промовив: Не говоріть: „змова;! бо народ сей все змовою вважає; не бійтесь того, чого він боїтсья, і не лякайтесь Бога сил небесних, — як сьвятого, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрозжати!” — Ісаїї 8:11-13.

²²Коли Господь прийшов до свого храму 1918 року, тоді вірні увійшли в радість Господа, знаходяться під покровою Всевишнього і тоді вони дістали ясне понятте про організацію Божу і диявольську. Від тоді Бог напминає своїх вірних, щоби вони тримали себе чистими від сих союзів і, що Єгова сил буде їх обороною. Тому лише Господа одного треба боятсья. Єгова сил значить, що Він має потрібну армію для охорони своїх слуг, щоби тримати їх у безпеченьстві і від упадку. Тому лише ті, що боятсья Його будуть спасенні „Шануйте Господа сил і Його одного вам боятсья і перед Ним дрозжати.” Храм се святе і тайне місце безпеченьства для слуг Всевишнього. Хто знаходиться там не потребує боятсья чоловіка лише Господа. І всі що шанують Господа, Він є їх охороною і їх силою. Сі пророцтва учать, що посвячені повинні вірити лише в Єгову, і Його одного боятсья; що Він є їх щит і охорона так довго, як довго вони є вірні в службі порученій Господом.

²³Від 1874 року до 1914-го, Господь привернув для посвячених головні правди, котрі були заховані через довгий час слугами сатани. Ся робота, привернення правди, була показана в обряді через роботу Ілії. (Мат. 17:11,12). Сі слуги Господа, сповняючи роботу Ілії, сподівалися, що Христос збере і прославить свою церкву і установить своє царство у повній силі 1914 року. До того часу вони проповірували і трималися правди. Коли ж Езабеля наставала на життє Ілії за повбивані ним пророків Бааля, тоді Ілія вельми злякався і втік. Се значить, що коли вибухла світова війна, тоді Езабеля, котра є образом духовенства або клеру, за помочію її союзників, загрозила Господним слугам, тоді вони настрашившися вельми перестали голосити правду.

²⁴Пізнійше, 1918 року, Господь прийшов до свого храму і тоді прийшли ще більші проби на церкву. Езабеля і її союзники ще завзятіше виступили проти послідователів Христа. Де котрі з них на страшилися перестали голосити правду проти сего безбожного союзу. Коли Господь обьявив церкві, що Христос прийшов до свого храму, що Єгова постарався о справедливості і одєжу спасення для церкві, і що тоді камінь що є Божий помазаний цар, був заложений в Сионі, тоді многи, що були боязкими стали недбалими і безчинними споткнулися на камінь і в пали. Инших знова сатана замотав у свої сіти, скрутив їм голову і зсїяв корін гіркости в їх серцях. Господь предсказав, що страх упаде на вірних: „Бога сил небесних Його одного вам боятсья, і перед Ним вам дрозжати! Він один ваше освященне, та Він камінь спотикнення та скала згіршення обом домом Ізраїля; Він сїть і западня осадникам Ерусалиму. І багато таких буде, що спіткнуться ся, впадуть — розібьуться і заплутаються в сіті й будуть зловлені.” Ісаїї 8:13-15.

²⁵Дальше пророк зазначає, що привілія давання свідочтва про Боже імя буде обмежена для вірних Його слуг: „Завяжи ж се сьвідченне, й запечатай обяв при учениках моїх.” (Ісаїї 8:16) Божий закон, чи то обявлений чи ні, є Його воля. Він виразьно зазначив, що Його волю є, що Його слуги мусять давати сьвідочтво. І лише сих Він шанує, як довго вони є вірні Йому.

²⁶Ті, що увійшли в радість їх Господа, були не лише готові але мали бажанне чинити волю Божу. Сим Бог дав ясне розуміння Його пляну. Вони змогли побачити очима розуміння злону диявольської організації і красоту Господньої організації; і бачучи се і маючи сильну віру в Господа, вони не боялися аї диявола ані Його знаряду. Вони знають, що Єгова сил має величезну армію і яможе охоронити своїх вірних слуг.

Тому вони бояться лише Єгови бо Він є їх освященнем. Отже будучи членами Його храму вони перебувають утіні Його Всемогущої руки і є цілковито безпечні.

²⁷Помазана св. Духом кляса не спочає на свої сили в борбі проти злоби ворога, ані на свою мудрість. Вірний слуга спочає лише на Єгови сил небесних, і так довго, як він перебуває у тайнім місці сховку Всевишнього і є в тіні Всемогущого, він є безпечний. Сі одні мають властивий страх перед Єговою. Члени храму бояться стратити Його ласку і знають, що їх невірність значить страта всего навіки. Вони бояться бути непослушними у виконанні заповідей Його. Не послухати Єгову значить добровільно спротивитися Його волі. Отже если тхось з помазанців має нагоду давати свідоцтво про Боже імя, а відмовляється бути послухним, такий є у великім небезпеченстві.

²⁸Всі, що побідять і будуть мати щедрий вхід у царство Боже, мусять перебувати в тім тайнім місці покрови Всевишнього і перебувати під покровою всемогущою рукою Єгови. Таки не потребує боятися чоловіка ані диявола. Їх віра будучи повна і вповаючи лише на Бога, котрий є їх сьвятостию, вони радісно співають: „Господь сьвітло мое і спасенне мое; кого мені боятися? Господь твердиння життя мого; перед ким мені лякатися? Він бо заховає мене в своїй домівці в день неволі, Він захистить мене в затулку намету свого Він підніме мене на скелю! І тоді піднесеться оголова моя над моїми ворогами кругом мене; і принесу жертву радісну в чертозі Його; сьпівати му псалми Господеві.” — Псал. 27:1,5,6.

Острі проби перед нами.

²⁹Час від часу виринають думки між посвяченими, що не начеби всі проби і досвідчення церкви минули і що тепер помазанці побідоносно ступають в перед і ніколи вже не будуть переходити трудностей. Можливо, що бажанне бути вільними від терпіння є наслідком такого заключення. Але в Одкритті 12:17 і інші місця св. письма показують що вірні мають ще переходити острі проби. Царі і управителі державні були повідомлені, що царство Боже близько; що Бог посадив Свого сина на своїм престолі; що диявольська організація мусить упасти; і що їх царства становлять часть диявольської організації. Люди мусять знати, що диявольська організація була чинником їх гнету і, посвячені Божі слуги мусять дати то свідоцтво людям.

³⁰Із сего бачимо, що вірні будуть голосити остру правду, котра знищить оселю льжи, але сим вони стягнуть на себе гнів ворога. Той вуж

вікодавий вельми лютий на останок насіння жєни. (Одк. 12:17) Отже остра правда проти диявола і його агентів стягне ярость його на вірних свідків. Ворог збирає свої всі сили до останної битви, так званої Армагедон. Вірні слуги Господа є такі безсильні і в такім не знанім числі, що ворог знищивби їх в одній хвилі, але Господь сил небесний є їх охороною. Армія Єгови на певно побідить у тій рішаючій битві. Кляса вірного слуги, котрий перебуває у тайнім місці Всевишнього, також буде побідником. Але нема запевнення, що кождий член того слуги буде вірний аж до кінця. Лише ті, що під охороною Всемогущого, виграють побіду. Але кождий повинен памятати, що служба поручена йому, мусить бути виконана. Тому і на писано: „Бога сил небесних — Його, як сьвятого шануйте; Його одного вам боятися, перед Ним вам дрожати. Він один ваше осьвященне.”

³¹Єгова дасть місце в царстві лише тим, що принесуть достаточний овоч Його. (Мат. 21:43). Щоби принести той овоч царства, треба радісно сповняти Його заповіді. Таки мусять бути цілковито по стороні Господа і мусять стояти осторонь диявольської організації, настильки, щоби навіть не співчувати їй. Хотяй вони є упавші тілом, всеж вони можуть бути вірні і правдиві до Господа Бога. Такої повної вірности навіть Єгова вимагає від них. Для їх захоочення Бог, через Свого пророка, говорить так: „Чи ти через води йти меш, — Я з тобою, чи ти, через ріки, ти не потонеш; чи пійдеш через огонь не полечешся, і поломе не обпалить тебе. — Ісаї 43:2.

³²Як бачимо то вогневі досвідчення мусять прийти на помазанців Божих. Инакше ся обітниця не булаби дана. Всі, що любять Господа, не будуть уважати яку завелику славу вони вони мають межі людьми; вони навіть не дорожать своїм життем. Вони, перебуваючи під покровою Всевишнього і маючи свідчення св. духа, що вони знаходять ся в сім місці сховку безпеченства і маючи запевнення охоронної сили і побіди над ворогом, вони мусять радісно сповняти службу поручену їм Господом Богом. Сей останок вірних буде в дуже малім числі, тому, що меньше вірні відступлять на бік. Положенне того малого числа вірних буде в такім стані, що страх і дрож перейде усіх, але ні один з них не буде боятися ворога тому, що Господь сил небесних буде їх охороною і помочию. „Оного часу буде один Господь Саваом величнем вінцем і короною слави для останків свого народу. Він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт прогоняють” Ісаї 28:5,6).

³³Ми не повинні відноситися ворожо до брата, котрий є старшим у зборі і не бере живої участі в службі Господній, хочай се буде дуже на місци пригадати конечність бути послухним Богу і за охотити того брата до вірного виконання його угоди. (Рим. 12:1). Се що Вартова Башта старається час вір часу робити. Ми би занедбували нашу задачу, еслиби ми не робили натиску на важність давання свідоцтва, що Єгова є Богом, Христос є царем і царство Його близько. Коли хто будь з помазанців Господних, чи то старший в зборі або інший, не є ще пробуджений до важности сповнення їх угоди, таки знаходять у сумнім положенню. Тому він мусить сам себе судити, щоби не бути судженим Господом.

³⁴Тому кожний перебуваючи під покровою Всевишнього, і хто бажає надалше охорони Всемогущого, нехай поставить собі кілька питань і уважно відповість: Чи я бачу, що диявольська організація є проти Бога і Його організації і робить розлучливі замаху, щоби відвернути людей від Бога? Чи я бачу, що на сі вороги Єгови треба людям звернути увагу? Чи я бачу, що із всіх сторін збираються сили до Армагедону і, що люди мусять бути повідомлені о сім? Чи я розумлю, що Бог поручив останним членам тіла Христового давати свідоцтво про Його ім'я?

³⁵Если відповідь є, так. Тоді питай себе дальше: Чи я сповняю мою часть у виконанню волі Божої? Бог постарався о виданне книжок в котрих міститься вість про царство Його. Він дав радію, щоби розносити вість широко по землі. розпорядив, що Його помазанці розносять сі книжки і літературу між голодних правди, щоби познакомити їх про Божий плян спасення. Чи я роблю все, що в мої силі, щоби доставити сю вість людям, будучи свідком Божого ім'я? Если я не роблю то чи може задля страху перед погордою, що може прийти на мене від світа? Чи я боюся ворога або його знарядю, щоби не пошкодили мені? Чи люблю я досить Бога, щоби чинити волю Його? І так розсудивше уважно сам себе, нехай кожний чинить волю Божу після його сил.

³⁶По де куди знаходять ся браття, що є старшими в зборі і противляться голошенню царства. Чи коли отворуться їм очи, щоби вони побачили свій блуд, Господь знає. Де котрі члени по зборах далися звести сліпим проводирам котрі прозрять колісь але запізніо і будуть жалувати, що наслідували і боялися людей. Одно тишить нас, що противників є мало і, що збори не попирають таких противників довго. Можна бачити із звіту, що хочай 1927 року

брало меньше число участников у Господній вечері, то однак число робітників на полю є більше чим коли будь у перед. Се показує здоровий стан духа у посвячених, котрим Єгова сил дасть побіду через Христа.

ПИТАННЯ

Чому Єгова Бог мавби дати своїм слугам ясне розумінне значіння, що є страх?

Чому Він учить так сю клясу? Що значить страх? Яка підстава є страху? || 1-2.

Що є властивий а не властивий страх? Що значить страх перед Єговою початок мудрости? Чого буде шукати той, що має властивий страх? Чому? || 3-5.

Що святе Письмо розуміє під словом святість? Хто з Божих людей має дійсну причину до страху? || 6.

Яких людей св. Письмо називає безумними? В який спосіб страх перед чоловіком є сіть? Розріжни межі властивим а не властивим шанованнем тих, що є заняті в службі Божій? || 7-9.

Поясни, що значить бути дійсним співучастником у Христі? Чого ужаває диявол, щоби відвернути людей від Бога? || 10-11.

Яке припоручення отримала церква від Бога? Чому клер пішов противною дорогою? Який паралелел істнує межі клером у першій приході Христа а клером у другій приході? || 12-15.

Яку зміну тактики показав клер при кінци сего віку? Чому вони так поступили? Розкажи про великий рух, що до здуки віроісповідань від коли жнива настали. || 16-18.

Як світова війна показала дійсний стан межі клером? Чому вони так сердечно удобрили Лігу народів? || 19-20.

Як учить нас Господь відноситися до федерації церков? Які благословенства Він уділив тим, що послушали Його? || 21-22.

Як Єзабела грозила роботі, яку сповняли посвячені? Які були наслідки? Як відсвіжив Господь своїх людей? Поясни Ісаї 8:13-15. || 23-24.

Що розуміємо під словом, воля Божа? Яку заповідь дав Господь своїм слугам від 1918 року? Які благословенства отримали ті, що були послушні Йому? Чому вони не боялися тоді? Як можуть вірні виставити себе на небезпеченство? Хто з них буде мати щедрий вхід у царство Боже? || 25-28.

Де зазначає св. Письмо острі проби для вірних послідователів? Яка обітниця була дана їм для їх охорони? Чи всі слуги остануться вірні аж до кінця? Чому? || 29-30.

Кому відасть Єгова, царство? Які писання вказують, що вірні мусять переходити через острі проби? Чому Господь називає їх останнок? || 31-32.

Яку задачу маємо сповнити відносно один другого? Яких десять питань є поданих для помочи тим, що бажають виповнити свою угоду? Хто найбільше робить клопоту в зборі? Чому? Хто остаточно виграв війну? || 33-36.

Царство Боже

ХОТЯЙ Біблія так ясно учить про царство Боже або царство небесне то однак багато людей, хочай кличуть себе християнами, не знають що то царство значить. Вистарчить поставити чоловікові кілька питань, а сей час довідається про його цілковите не знання о тім царстві. Де хто думає, що то царство про котре учить Письмо, відноситься до цілої вселенної над котрою панує Бог. Знов інші кажуть, що то царство відноситься до стану серця і попирають своє заключення словами Ісуса Христа, котрі Він сказав до фарисеїв: „Царство Боже у вас усереднені.“ Інші люди хочай вірують, що то царство буде установлене на землі то однак кажуть, що воно прийде яко наслідок чистого життя же людьми а не через посереднє діланне Бога.

За для сих противних поглядів велика більшість людей не стараються зрозуміти правду про то царство. За сю несвідомість не можемо винувати св. Письмо, а радше людей, що не досліджували уважно св. Письмо і учителів, котрі научали людей мильно.

Теорії і погляди ріжних віроісповідань так затемнили науку слова Божого про царство небесне, що многі уважають Біблію за звичайну книжку а не як одкрите правди від Бога. Треба зазначити, що не Біблія учить такого хаосу, але той хаос існує меже людьми, котрі не шукають правди того царства, а радше самолюбної користи.

Навіть сей факт, що клер, котрий уважає себе за представителів царства небесного на землі так мало розуміє про правду того царства, показує, що вони не є представителями Єгови.

Ми постановили помістити ряд лекцій у сім журналі, щоби пояснити на підставі Біблії, що Бог здвигне царство для добра людей на землі. Треба найперше зазначити, що многі тексти у св. Письмі, котрі говорять про царство Боже або небесне, відносять ся лише до людей на землі. Св. Письмо не відкриває нічого про виконані пляни Єговою вминовших перед історичних, ані про Його заміри у віках грядущих. Також, кожний пильний ученик св. Письма зауважає, що Біблія не старається пояснити Бога; але що Біблія лише відкриває Божий замір або плян відносно спасення роду людського о скільки Богу подобається.

Треба також памятати, що царство Боже і царство небесне є одно і те саме царство; і що воно буде установлене для чоловіка на землі. Також зауважмо, що згадане царство не відноситься до Божого пановання над вселенною, і що Біблія лише учить про Божий замір взглядом людей на землі.

Нічого не можемо довідатися з Біблії про історію нашої землі у давно минулих віках, перед її сотворіннем. Много здогадів подавали учені скільки часу у минуло нім наша земля була відповідна, щоби жити на ній. Але немаємо найменьшої причини думати, що сі всі здогади, хочай зроблені в імя науки, є близьки правди. Тому, що так звані учені в ніяких випадках не беруть під розвагу землі яко діло рук сотворителя, але уважають се все як природне право. про що вони мають дуже ограничене знання і тому можемо заключити, що їх здогади є далеко від правди.

Бог будучи жерелом життя, мусить всегда бути продуктивним, инакше Він бувби ограниченный. Він також з конечности мусить бути одним монархом або володарем по всій вселенній. Він мусить бути осередком з відки плыве все житте і до котрого то жерела мусять йти всі сотворіння або умерти.

Подобалося Богу зачати роботу творення, чого наслідок бачить чоловік своїма очима і то, що він може бачити за помочию знарядю, а іменно: телескопа, що помагає чоловікові бачити далеки річи поза межі виду голого ока; і мікроскопа, через що чоловік бачить річи за малі для голого ока.

Коли Бог сотворив землю тоді своєю творчою силою зформовав чоловіка, щоби він тішився життем і був паном на землі.

Можемо непевно припускати, що окрім життя на небі, де Бог мешкає, то лише одна земля є наповнена розумним сотворіннем, котрі посідають моральні засади.

З людської точки погляду то чоловік є мешканцем землі на котрі є много інших формів життя. Однак сі немаємо такого високого умового розвою, і тому не можуть оцінювати так житте як се може чоловік. Окрім сих формів життя чоловік також є свідомий, головно в наших часах що ще існують думаючи невидимі іства, котрі час від часу мають стичність з чоловіком і котрі є хитрі і все ділають на шкоду людям.

Се старанне чоловіка порозумітися з сими думаючими невидимими істотами робиться під накривкою релігії, так званої спиритуалізм. В дійсности се є зусила упавших ангелів, котрі стараються ошукати чоловіка, що до його природи і намовити його до бунту проти Бога. Сі ворохобні духи удають, що вони є ніви помєрші душі і сим вони хочать доказати, що Бог ошукав людей коли Він сказав, що кара за гріх смерть.

Сі упавші ангели є уживані сатаною, великим ворогом Бога і людства, щоби противитися на

дальше волі Божій. Без сумніву, що більша часть диявольської армії, підчас армагедону буде складатися з тих упавших ангелів димонів. Диявол робить усі можливі заходи, щоби організувати всі димони і всею силою спротивитися заложенню царства небесного на землі, на котре прийшов час. Св. Письмо учить, що і св. ангели одвідували людей час від часу, але не дуже часто.

Чоловік також може розуміти, що сей світ з його красою не стався випадково. Здоровий розсудок показує, що існує великий сотворитель, котрому земля і чоловік завдячує своє існування. Але чоловік своїм розсудком не може довідатися о Божих замірах або пляні (Йов 11:7). Апостол виразно говорить, що чоловік може зрозуміти про існування персонального Бога докого він належить. Він так каже: „Тим то розумне про Бога явно в них; Бог бо явив їм. Невидиме бо Його від створення світу думаннем про твори робиться видиме, і вічна Його сила і божество, щоб бути їм без оправдання. Тим що знаючи Бога, не яко Бога прославляючи або дякували, а осуетились думками своїми і оморочилось не розумне серце їх.” (Рим. 1:19-21).

Великий сотворитель, автор життя, був великим паном всеї вселенної. Вподобалося Йому пошерити своє царство і Він створив землю і створив чоловіка на ній, щоби чоловік тишився життям і управляв звірятами.

Найперші слова, які Бог сказав до чоловіка були: „Плодіться і намножайте землю і підневолуйте її, і пануйте над рибою морскою і над птаством небесним і над усім звірем, що гасає по землі.” (1 Мойсея 1:28). Псалміста роздумуючи надсिम сказав: „Поставив його господарем над ділами рук твоїх, усе положив еси під ноги його: Овець і волів усіх і також польового звіря, й птацтво піднебесне і риби морські, усе що вертає морськими шляхами.” (Псал. 8:6-8). „Небеса Господні а землю Він дав для дітей людських.” (Псал. 115:16). Але ані сей верш ані інші місця св. Письма не можна розуміти, що Бог створив землю і віддав її людям; а радше, що Він створив її для чоловіка, щоби він жив на ній, як довго він буде послухний його законні. Треба зауважити, що найвисшу власть над землею Бог затримав собі; а чоловік був лише Його представителем тут. „Господня земля і вся повнота її; круг землі і хто живе на йому.” (Псал. 24:1)

Великий ворог Бога і чоловіка, диявол, все служив своїм самолюбним цілям і все перекручував Божий плян де міг. Будучи сторожом над невинною парою у раю, можливо, щоби поучити їх виконувати волю творця, він

зрадив Бога. Він відмовився виконувати волю Всевишнього а постановив виконати свій задуманий плян. Він оплянував збудувати свою державу над людьми. Перша згадка про царство на землі, як про се говорить св. Письмо, вийшла від диявола і пророк Ісаїя говорить про се такими словами: „Тиж говорив у серці своєму: Зійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між богами, на краю півночі; Взійду на висоти хмарні, рівнею зроблюсь, що Всевишним зветься.” (Ісаї 14:13,14.)

Отже як видимо то диявол шукав царства для себе. Він переконав чоловіка що він є ошуканий Богом, і що слова Сотворителя: „кара за гріх смерть” зовсім не мають значіння і можна знехтувати їх. Сатана вдавав перед чоловіком, що він його провадить на волю а вдійсности шукав поневолити його для себе. Нарешті диявол виконав свій плян, Адам упав у гріх і від тоді він і його діти знаходять ся у неволі гріха і смерті. Увесь рід людський є підданий диявольському правлінню або царству. З поміж усіх людей лише мале число отримало поміч від сотворителя і се були ті, котрі шукали пізнати волю Богу і тих Він вивів на свободу і показав їм спасенне.

Сей великий ворог є автором замішання, що існує в умах людських про царство Боже. Будучи лихого серця, Він уживав різних способів, щоби звести чоловіка з дороги праведности. Пізнійше, коли сатана вже не міг говорити до людей в прост як у раю, тоді він витворив фальшиву систему релігії. Розумієся він се, зробив не тому, щоби люди поклонялися Єгови духом і правдою, а тому щоби їх сим відвести від правди. Всі ті релігійні форми і церемоній, чи то в поганьстві чи в християнстві, були під впливом духа страху перед Богом, радше чим, щоби віддати Йому славу і чест. Диявол всегда підтримував систему священничу у кожній державі з тим застереженнем, що духовенство мали підтримувати володарів державних. Тому свьященники різних формів і віроісповідань всегда брали участь у володінню світа і ніколи не служили на користь загалу.

Християнське духовенство своєю роботою на несло велику шкоду для людства. Вони учили людей, що благословенства Божі спливуть на світ через світові держави, а не через остановлене царства Богом, над котрим буде царювати Христос з неба. Наслідки такої науки є, що люди думають, що земля належить до одиниць, і що вони можуть робити з нею і її плодами що їм подобається.

Диявол побачив, що він може володіти над людьми через одиниці сильної волі, і тому історія світа зазначає пановання через дуже мале число людей в порівнянні з великим числом маси людей.

Сі не милосердні і сильної волі володарі, видрапавшись до влади, так знушаються над людьми, що неначе би чоловік був звичайним звірятком. Вони уважають землю за свою властність і думають, що вони лише мають право розпоряджувати її богацтвами і плодами. Се присвоєння влади так уплинуло на людей, що остаточно та маса народу уважає себе за вроджених невільників. Навіть в наших часах, такі держави як Британія і інші, люди давали величезні суми грошей, щоби увільнити в ріжних частях імперії невільників, котрі були в руках купців, як торговельний товар або продукт. Та нині обставини сих ніби вільних людей ще тяжкі. Нині праця загалу для користи кількох одиниць є прийнятим принципом і сей принцип уважається за денний порядок; але жадна сила не примусіла людей до приня-

тя сего порядку так, як до сего спричинилися релігії під покришкою християнства.

Нарешті люди зачинають рвати на собі кайдани. Але чинячи се, вони одвертаються від свого сотворителя, котрого духовенство представило фальшиво. Тут власне лежить небезпека із сторони диявола. Він знов стараєся захопити людей у свої тенети і ужити їх в боротьбі проти князя мира. Богатері і власти хотять надалі чинити свою волю, а бідний народ не хоче підчинитися Єгови. Але в битві армагедону Єгова обявить свою доброту для ошуканого роду людського, і через своє царство приверне назад людям щасте і житте.

Сам Бог Єгова є автором Біблії. Вона містить в собі історичні записки і пророцтва диктовані св. духом.

Щоби мати правдиве поняття про царство Боже, то треба брати під розвагу в гармонії ріжні місця св. Письма. Слово Боже є правда і хто жие після його вказівок, такий ходить дорогою правди і життя.

Царство Предказанне Пророками

Всі пророки предказали, що колись Бог вздвигне своє царство на землі. В тім царстві кожний чоловік під втратою життя буде мусів виконувати заповіді Божі. Тоді закони справедливості стануть правосильні; Божа любов буде обявлена для всіх, і люди навернуться до свого сотворителя.

Пророки і всі вірні ніколи не забували обітницю, котру Бог зробив Авраамові, що через Його насінне будуть благословенні всі народи землі. (1 Мой. 18:18). Вони також памятали закон даний їм на горі Синаї, котрий учив їх любити Бога і ближнього. Вони розуміли, що то царство принесе благословенство всім людям і вони отримують в нім вічне житте, если будуть послухні Богу Єгови. Вони вірили, що в тім царстві сила смерти буде знищена і гроби отворяться, щоби випустити на волю своїх вязьнів. Вони також знали, що то царство буде на землі меже людьми і основа того царства буде справедливість.

Пророки ніколи не розуміли, що то царство мало бути аж по смерти коли душа буде перенесена до неба. Вони розуміли, що люди в тілі будуть відчувати благословенства того царства.

Пророки бачили, що земля буде привернена до стану райского а всі люди будуть як одна

родина щасливі на землі. Що така є воля Божа, то осім говорить Апостол Петро. Коли він оздоровив кривого при дверях церкви, він пояснив людям, що Бог через Ісуса Христа, котрого воскресив із мертвих, приверне усіх людей до здоровля. Він так сказав: "І пішле наперед проповіданого вам Христа, котрого небо мусіло прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку. (Діян. Ап. 3:20,21.) Той час новонастання є є царство Боже а царем буде Ісус Христос.

Приверненне, (переведене в Укр. Біблії новонастанне) відносить ся до річей за гублених чоловіком у раю, через Адама. Від тоді гріх став паном над чоловіком а смерть за володіла над усіма але через царювання Христа увесь рід людський буде наново привернений до совершенности першого чоловіка у раю. Той кривий і безпомічний від уродження чоловік, представляє слабий і безпомічний рід людський, що не може своїми силами прийти до здоровля. Він є звихнений фізично як і морально через гордість, самолюбство не навіть, заздрість і т. д.

Царство небесне в прообразі було показане через царювання Давида і Соломона. Хотяй пророки ясно не розуміли про фазу царства небесного, згаданого у новім завіті, то однак треба памятати, що всі їх пророцтва про цар-

ство були написані під впливом св. духа — 2 Пєрта 1:21.

Царювання Давида відзначило ся тим, що він поневолив усіх ворогів Ізраїля сильною рукою і зацарював над усею землею, колись Богом обіцяно Авраамові. Се представляє, що Христос жезлом залізним знищить всяке старшование людей на землі а завиде справедливий устрій.

Ізраїльський наїд зробив угоду з Богом коло гори Синаї, через що вони мали стати священниками і приносити жертву за гріхи людськи. Сим Бог показав їм, що вони можуть колись статися співучастниками царства Божого. Пізнійше Давид збудував святиню для скині завіту на горі Сион. Люди назвали святиню домом Єгови. Від того часу священники і царство Ізраїльське були тісно звязані.

Давид, будучи пророком, написав Псалми про царя і царство Боже. Де котрі сі псалми написав на славу Богу Єгови. Одного разу Ісус сказав до, фарисєїв: „як же се Давид зве Його в дусі Господом. Також Давид говорить про себе Дух Господень глаголе в мені, й слово Його на язиці в мені (2 Самуїл 23:3) Сі слова ясно показують, що Давид пророковав під впливом св. Духа.

У Псалмі 110-тій Давид пророкує, що цар буде також і священником після почину Мелхизедека. Хотяй у псалмі не згадує, що Ізраїльський цар має бути священником, ані що він має бути сином Всевишнього, то Ісус злучив сі думки і сказав: „Коли ж Давид зве Його Господом то як же Він син Йому? (Мат. 22:45). Ісус сим показав, що Христос є сином і Господом Давида. Мат. 22:41-45.

Хотяй Ізраїль під царюванням Давида не розумів ясно що Бог замірив збудувати своє царство на всій землі. Однак, їх царство було образом царства Мессії. І, як Єгипет був образом царства диявольського на землі, так Ізраїль був образом царства Божого; а Давидів престіл був названий престолом Єгови. — 1 Парал. 29:23.

Пророки описуючи про царство Боже, показують, що то царство буде установлене силою проти волі людей; і що воно визволить людей з під у сякої журби і приверне людей до гармонії з їх сотворителем. Вони також показують, що то царство буде установлене серед найбільшого горя, якого світ ніколи не бачив. (Дан. 12:1) Давид описуючи про той час говорить, що земля, як віск розтопиться від присутности Господньої, і що всі основи землі захитають ся і впадуть. (Псал. 97:5; 82:5) Пророк Софонія говорить, що земля буде пожерта огнем ревності Божої. Софо. 3:8) Сі

стихи і інші подібні, клер уживає в літеральний спосіб. Але хто на хвилину застановиться над сими стихами без упереження то зрозуміє, що їх треба розуміти символічно. Земля, котру Бог сотворив для людей не згорить а пробуває во віки (Кн. Екл. 1:4). Отже як уже бачимо, то царство небесне прийде серед найбільшого клопоту і темрява покривати ме землю а поморок народи. (Ісаї 60:2) Трясенне, паленне, і топленне є опис горя в яким диявольський порядок упаде.

Сі пророцтва противляться науці людей, що ніби царство Боже малоби прийти на світ через еволюцію (розвій). Противно св. Письмо ясно учить, що то царство подібно як і сотворінне чоловіка буде діло Боже. Він знищить сили лихого і установить царство справедливості.

Надія многих людей, котрі працювали щоби поліпшити долю людського життя і думали, що сим працюють для інтересів царства Божого, є засуджена на велике розчаровання. В дійсности вони сею роботою лише латали нинішний порядок устрою, церкви в загалі ніколи не бажали установлення правдивого царства на землі.

Отже, як бачимо, ті бразки в старім завіті є ужиті для нашої науки про царство Боже на землі. Воно принесе знанне Бога; бо від найменьшого до найбільшого будуть знати про Него. Ерем. 31:34) „Бо земля буде наповнена знаннем Бога як море водою.” (Ісаї 11:8). В тім царстві чоловік научиться дорожити ближнього і жити в мирі; там буде панувати братерство, і народи не будуть учитися воювати. Се значить, що житте людське в тім царстві буде подібне до життя в раю. Головна задача того царства буде, установити справедливість і привернути красоту людям, яку посадав перший чоловік у раю. Коли ся робота скінчиться, тоді прийде на світ новий порядок. — 1 Кор. 15:28.

Таки викази св. Письма, як на примір. уснови землі захитаються; що всьо буде зтрясене і в паде; що вогонь ярости Божозї пожре усно землю, показує, що Бог знищить противників царства Його і силою установить справедливість, а людей визволить з під гнету і приверне їм мир і щасте.

ПРООБРАЗИ ЦАРСТВА БОЖОГО

З початку Біблія нічого не згадує про царство небесне. Се вже у пізнійшим віці, що згадка про царство Боже була подана. У раю Бог дав царство чоловікові над звірятами; але се не значило, що чоловік мав панувати над своїм ближним. Св. Письмо також не згадує, щоби

чоловік старався заснувати царство в часі межі сотворінням а потом. Перший чоловік що дістав власть над людьми був Нимрод. Він був великим ловцем перед Господом що було проти волі Божої. В дійсности Нимрод був знарядом диявола, щоби поневолити людей. Він вдавав, що він є хранителем людей перед дикими звірями і сим присвоїв собі власть над людьми. В той час люди зачали будувати міста і висипали вали наукола міста і для охорони від нападу диких звірів. Від тоді одиниці брали власть над людьми і настав початок старинних держав.

Втих часах Бог обіцяв, що Він здвигне своє царство справедливості. Він покликав Авраама із землі Урі халдейської до землі Ханаан і там дав йому обітницю, що в його насінню будуть благословенні всі народи землі. Але, щоби Авраам міг благословити людей, Бог мусів вивисшити його до власті і дати йому силу. Тут був початок світових держав: Диявол ставрався через самолюбних і відважних людей зламати контроль світа в свої руки; і Єгова об'явив свій замір установити своє царство на землі. Вже за днів Авраама було значне число малих парств; бо навіть в долині Йорданії існувало п'ять малих царств. (1 Мойсея 14: 2,3). З бігом часу виросло Єгипецьке всесвітне царство, котре не хотіло признати Єгову за Бога.

Перший раз у Біблії згадано про царство Боже, коли Бог сликав свій народ коло гори Синай. Тоді Бог заключив угоду з ними і обіцяв установити царство із священників. Від тоді св. Письмо часто згадує про царство, котре розвивалося через службу священників се значить, що благословенства для людей можуть прийти лише через признання їхнього гріха і через зложення кривавої жертви Христом на Голгофті, що принесло мир між Богом а людьми.

Але Ізраїль не зрозумів тоді Божих замірів; бо не вдовзі вони понехали угоду і відпали від ласки Божої. Се було доказомпотреби служби св'ященників. Опісля вони забажали мати царя і бути подібними до сусідних народів Бог дав їм царя і Ізраїль став царством. Під кермою провідіння Божого то Ізраїльське царство стало образом або типом царства Божого, котре Бог обіцяв установити на землі. Тому написано про Давида, що він сидів на престолі Єгови. (1 Парал. 29:23).

Здається, що лише три перші Ізраїльські царі а іменно Саулове, Давидове і Соломове є типом або образом розвою дійсного царства Божого на землі. Кожний із них царював по 40 років. Кожний ученик св. Письма знає, що

то число є символічне. Однак треба зазначити, що царювання Саула не є образом царства Божого в силі. Саул представляє християнське духовенство, котре підчас свого панування догаджувало своїм злим **прихотям**. Саулове царство преображує релігії світа, котрі твердили, що вони заснують самі царство небесне на землі. Саул і клер є одного духа то є невірною до Бога.

Друге царство, під правлінням Давида, представляє розвій царства Божого або початок його установлення. Ся робота розвою царства Божого бере як раз тепер місце, і тому вибухають заворушення і бунти по різних частях світа. Коли Давид став царем, то його царство або край був значно менший в порівнянню обіцяної землі Авраамові. Тоді його край обнимав лише Галилею, землю Ханаан і Йорданію. Але земля обіцяна Авраамові занимала край від Єгипту до ріки Єфрат. В тій обіцяній землі тоді жили смертельні вороги Ізраїльського народу. Єгова поміг Давидові підчинити всі ті народи і Давид установив свою власть по всій землі, колись обіцяній Авраамові.

Ся то власне робота, поневолення Давидом ворогів, преображує установленне силою царства небесного наземлі проти волі народа. Наука клеру, що ніби царство небесне малоби бути установленне без боротьби, зовсім противить ся науці слова Божого.

Йоан одкровитель описуючи другий прихід Христа, сказав: „Ось йде з хмарами, й побачить Його всяке око, і ті, що Його прокололи і заголосять перед Ним усі роди землі.” (Одкр. 1:7). „Царі землі і вельможі і багаті, тисячники і сильні і всякий невільник і всякий вільний скрились упечерах і скажуть скелям і горам: Владьте на нас, і закрийте нас від лица сидячого на престолі і від гніва Агнца, бо прийшов великий день гніва Його, і хто може встояти.” (Одкр. 6:15,17). Ісус також сказав: „Тільки ж? син чоловічий прийшовши чи знайде віру на землі?” (Лук. 18:8) Ісус прийде несподівано а люди будуть байдужі так, як за часів Ноя. Ной проповідував про потоп, котрий мав знищити світ. Нині Бог має також посланців, що проповідують про велике горе яке має прийти на світ. Більшість людей не зважає на сю правду, але є одиниці, що спасають себе перед надходящим гнівом Божим. Отже як бачимо то царство Боже буде установленне на землі серед байдужности, невірства і навіть опозиції. Нині є дуже мало людей, що дійсно бажать царства справедливости, а ще менше, що люблять Божий спосіб установлення його. Тому сучасні Божі слуги мусять йти дорогою Давида; вони мусять боротися проти опозиції за-

галу, через що вони зтягнуть на себе непорозуміння і переслідування.

Царювання Соломона преобразує царство Христове вже установлене на землі. Під час його панування пановав мир і всі сусідні держави жили в спокої. Нарід над котрим царював Соломон, не бунтовався проти него. Люди, котрі шанували заповіді Божі, зазнали свободи, управляли риллю і жили щасливо на ній.

Отже, як бачимо, Давидове царювання преобразувало установлене царство справедливості силою, котре вже бере місце на землі. Панування Соломона знов преобразує благословенства, які люди отримують в царстві Божім на землі. Про той час написано, що „На царстві сидіти мені правий, та й князі його правити муть по закону.” (Ісаї 32:1).

Давид все дбав за людей, а на громаджене ним майно віддав на будову святині. То майно він не згромадив коштом праці свого народу, а дістав його, як данину від завойованих народів, а іменно: Едомів, Амонів, Моабів і інших.

Знов під час панування Соломона край вельме збогатився, так, що про него написано, зробив цар срібло в Єрусалимі в рівній ціні з простим камінням. (1 Цар. 10:27). Сі обидва царі уважали себе за слуг народу Єгови і як над тими вони царювали.

Сі образці Ізраїльського царства преобразують дістність. Пророк Ісаїя говорить, що царство Боже буде установлене для добра людей і на славу Всевишнього Бога - Єгови. Під справедливим царюванням Христа в славі, і за помочю старо - завітних праведників, котрі воскреснуть до життя, на людей спливають бла-

гословенства. Цар і князі служити муть Єгови і правити людьми по правді. Тоді люди побачать доброту Божу і їх страх відійде а вони чистим серцем навернуть ся до праведности. Правдивий християнин розуміє, що царство справедливості не може прийти скорше, поки нинішні злі уряди не будуть знищені. Правдивий слуга Бога Єгови мусить узброїтися не лише проти всякої спокуси, але він мусить воювати проти всіх сил диявольських, чито би вони були людськими чи духові, котрих диявол уживає проти Бога.

Чоловік є так упавшим, що навіть не бажає царювання свого сотворителя над ним. Люди з практики знають, що упавшому чоловіку є лекше і приємніше служити своїм самолюбним цілям, чим працювати для добра загалу, робити добро, що би навести свого ближнього на дорогу праведности.

Через свій упавший стан, чоловік сильною волею, скористав знагоди людської нужди і взяв контролю над своїм ближнім.

Уживючи релігійної неволі, мілітарної і фінансової сили, кілька одиниць змогли контрлювати народами землі. Вони закули в кайдани людей, злапали в свої руки продукта і інші богацтва землі, самі живуть увигодах а про добро загалу зовсім не дбають. Нинішні люди, як і за днів Давида, не хотять добровільно піддатися правлінню Христа, а царі противляться установинню царства справедливості. Тому в битві Армагедону сі проводарі будуть перші повбивані і остаточно люди будуть визволені з під гнету на волю.

Тексти і Коментарі на Освідчення

15-го Лютого-1928

«Господа Бога твого мусиш боятись: ... і його імям клясти. мєшся.» — 5 Мой. 10:20.

І СУС цілком не зперечує словам сего тексту (Мат 5 33-37) Бог заприсяг в його власнім імени. (Ісаїя 45:23) Ті котрі зробили завіт в імя Христове, до чиненя волі Божої, заприсягли в імя Єгови. То єсть цілковите посвяченє. Ті присягли з утратою, і ніколи не змінять. (Пс.15:4) То єсть правда, понеже вповненє їх посвятити провадить до смерти. Сі учинили завіт і стараються його вповнити завсяку ціну. Они присягли підковиту вірність Богу і Христу і повне довіре в Господа. Шо “вірний і мудрий слуга” кляса учинила присягу через і в імя Боже чинити волю. По учиненю сего, сі боятсья Бога, як рівнож боятсья відійти від зробленого завіту. Их довіре в Господа єсть цілковите, і не залежить від тілесного рамени. Вповняючи на Господа они йдуть і чинять його волю.

22-го Лютого-1928

«Нехай хвалять імя його; велике, страшне — святе воно!» — Пс. 99:3.

БУЛО се через імя Єгови, що Бог ділав з фараоном і знищив власть сатани представителя Египту. Імя то було для них страшне. Буде оно для всіх страшне хто тепер спротивляєсь Богу, понеже було то його бажаною цілею поломити хідники не приятелів. Сей стих кличе до всіх народів шоби признали Бога — Єгову. Всі мусять то учинити, шоби отримати благословенство життя. Мусять його славити, перед тим пове можуть вступити в розкоші тих благословенств, імя Єгови єсть святе. Люди мусять, прийти до переконаня, що Він є в повні і цілковито справедливий, що Він совершенний в висказаню о справедливости; і они мусять його признати за такого. Бог до посвячених каже, „Ви є свідками мойми що я є Бог.” Тепер єсть

привілеєм і zarazом відвічальністю посвячених спі-
вати в честь Його імени повсюди.

29-го Лютого-1928

*«Марноту й неправду держи далеко від мене; ні зли-
днів ні багатства не давай мені, а живи тільки щоден-
ним хлібом, щоб я, ... не призивав імя Бога мого ма-
рно.» — Припов. Соломона 30:8,9.*

СЕ єсть молитва мудрого чоловіка, котрий бажає ма-
ти свою правдиву дорогу перед очима Божими.
Відносно сего признання, після волі Божої учинить чо-
ловіка мудрим. Марнота і лож веде до догани і зни-
щення. Завеликі багатства, або завелика убогість (бід-
нота) випроваджують з рівноваги чоловіка. Велике
матеріальне багатство спроваджує до забуття обов'язки
взглядом Бога. Велика нужда часто провадить до забу-
ття і розпущки. Бажаючи узнання Божого християнин
молиться, щоби міг бути кормлений кормом нагоди.
То не означає зараз, правдиве значінє є (корм) і по-
тріб для християн, відживлюватись і будуватись. Бу-
дучи всі в однім тілі, всім потрібно того харчу (пищи)
з одного жерела і такого самого, "Мудрий і вірний слу-
га" вляса живиться поживою Господа і ласкаво заосмо-
трена і разом несуть пісню в перед в честь імени Його.

7-го Марця-1928

*«Отче наш, що на небесах! Нехай святить ся імя
Твоє.» — Луки 11:3.*

ЄГОВА, Святий Ізраельський, єсть Бог і Отець Госпа-
да нашого Ісуса Христа. Проте Він є нашим От-
цем в небі, понеже Він дав нам життє через Христа.
До тих хто розкошує будучи в злуці з Богом його імя
буде святе. Оно єсть чисте і святе. Дитя Боже не
дозволить взяти марно Імени Його. Молитва є великою
благодатію. Бог дозволяє своїм дітям молитися до Се-
бе за своїм добром і справедливої науки наперед. Слу-
га Божий не може уживати привілею для свої самолюб-
ної цілі. Перед тим поки просьби християнина є пред-
ставлени перед Бога заповідь каже „Нехай буде святе
імя Твоє,“ а опісля просить в злуці з волею Божею.
Така молитва є в честь Божого імя.

14-го Марця-1928

*«Господи, Боже наш! Як славне імя Твоє по всій зе-
млі! Слава твоя вознеслась висше небес!» — Пс. 8:1.*

Пророка голос, слава дітей Божих, бо они видять
що імя Його ширить ся по всій землі. Хмари що
заслоняють сонце, представляють організацію сатани
котра закрила імя Боже. В Його властивім часі Єго-
ва вознесе Своє імя і буде Його слава понад все види-
ме і невидиме. Опісля розпічне вірний „слуга кляса

покликана нато щоби звеличала і голосила „вчесть Бо-
жого імя перед народами (людством) їх слава і імя
Господа“ означає що они бажають чинити волю
Його. Він уповажнив їх до Його служби і они раду-
ються чинячи то. То не може бути зроблене тільки
говорити о Господі, але в виконуванню волі Його. Слу-
ги Його працюють часто в дуже утяжливих і прикрих
обставинах, але помимо сего радуються.

21-го Марця-1928

*«Славимо тебе, Боже, прославляємо; і близько імя
твоє, чудеса твої просє звіщають.» — Пс. 75:1.*

ЄГОВА тепер виконує, працю на землі. Те все ви-
дять посвячені слуги, що єсть доводом для них, що
Бог сам вже близько і бере в руку справи земські.
Деютру роботу мусить брати силою, иньшу як Його нарід
на землі. Майже вся Його праця на землі виконувана
є через посвячених голошенню (проклямованю) Його
Імя. Спосібність яку они мають служити Йому і
голосити Його імя. єсть доводом посвяченному, що
Бог їх уживає і через то мають Його уповажнення. Да-
льшим доводом єсть що тепер надійшов Божий час, що-
би Його імя було проголошене на землі. З яснійшим
вирозумінєм Божею цілею відносно них, посвячений
може іти в Його праці з повним довірем. Они не суть
повідомлені як довго праця буде на землі або яка ве-
лика небезпека від противника але знають відносно вір-
ности свому завітові. В світлости несуть пісню на пе-
ред в честь Його імя.

28-го Марця-1928

*«І призвав там Авраам імя Господне.» — 1 Мой.
13:4.*

ФАКТ, що імя Єгови було знане святим старого заві-
ту, цілковито не противиться тому, що написав Мой-
сейєй проте що імя Його небуло знане. Авраам і його
син поклонялись Єгові як їх особистому Богови котрий
покликав їх для свої цілі, але они не знали значення
Його імени. Для Авраама Його імя означало з єднанє,
бо Він покликав на се імя. Для Авраама Він був-
Сам через Себе існуючий, Всемогучий Бог. Зараз при-
ходить оповіщення Його імя як Єгова, Він видяє
Мойсеєві, що Його імя є Єгова відноється до Його
людей в певній цілі. Нинька посвячені мають більше
вирозумінне о Його цілі відносно них як они колись
мали. Тепер вони видять що поміж Його цілями єсть
що они мусять проголосувати честь Його імени поміж
народами понеже час прийшов, щоби імя було про-
славлене на землі. Они призивають Його імя і з пошано-
ю і зрадостію співають і славять.

ПАМ'ЯТКА ГОСПОДНЬОЇ ВЕЧЕРІ 1928 РОКУ

Нісан, місяць виходу, є уважаний того року як початок по-
заході сонця що до теперішнього календаря на 22-го Марця. По-
чаток обходження смерті великого Агнца, припадає в середу,
на Квітня 4-го. Хто має бажання обходити Пам'ятку Господньої
смерті нехай має сей час на увазі.

Інтересуючі Питання

ПИТАННЯ: Прошу мене повідомити коли ся скінчив Вік Євангелій? В другім томі є написано, що ся розпочав коли був тілесний Ізраїл відкинений, а скінчив ся з поверненням Ізраїля до благодати. Що то означає, і коли ся скінчив?

ВІДПОВІДЬ: То виражене „Вік Євангелій” було вивіщення в невластивий спосіб. То не є вираз Святого Письма. З примусового налогу говорилисьмо о часі розпочинаючого ся від часу, коли Ісус був на землі аж до повернення Ізраїля яке окрес Віку Євангелій. Однак Письмо Святе сеґо невіказує, Слово „євангелія” означає радісну вість. Апостол Павло до Галат 3:8 говорить: „І писанне знаючи наперед, що Бог вірою оправдує поган, благовістило Авраамові:” „що в тобі благословлять ся всі народи” Є сказано, що Бог говорив євангелію до Авраама, сказав: „В тобі будуть благословлені всі народи землі” То було давно перед приходом Христа. Та добра новина була говорена від часу до часу через пророків Єгови. Фактично Апостол Петро сказав, що пророки помовляли о тих благословенствах? для роду людського. Та радісна вість була казана від часів Авраама аж до теперешної хвилі.

В будучині підчас панованя Христа та сама радісна вість буде голошена так довго аж кожен чоловік прийде до пізнаня правди; бо є написано, що єсть воля Божа, щоби всі люди були спасені і припровадженні до пізнаня пради. (1 Тим 2:3,4) Далі Апостол Павло до Рим. 5:18 сказав, що через праведність одного, Христа Ісуса, на всіх людей оправданне життя; а до Рим. 6:23, життє є дарованне Боже через Ісуса Христа. Не може бути дару Божого без знаня; а казаню чоловікови о тім знаню, що Христос Ісус зложив викуп через свою смерть і воскресінне, і що Бог через Христа отворив дорогу для всіх, щоби мали спосібність жити, є радісних новинов або євангелія. Не булоб се в згоді св. Письмом щоби ограничити євангелію тільки до окресу відкинєння Ізраїля, і до повернення назад Ізраїля. Справді ся радісна вість ся скінчить, і час євангелій ся скінчить, коли кождий чоловік почує о правді, від найменьшого до найбільшого, пізнають Господа.

Від зісланя духа святого аж до установлення царства, або до часу вибору останного члена тіла Христового коли той буде вибраний, той окрес названий яко „час прийаття.” Через то розуміємо час, в котрім Господь приймає людей яко часть жертви Його возлюбленого Сина. То що взагалі розумілисьмо через Вік Євангелій то є тільки окрес жертви. На місце якісьми то називали віком євангелій то властиво повинно бути названо правяво днем жертви примиреня, понежи се є час, в котрім жертви примирення були чинені.

Жертва примирення представляла через жертви справовані через жидів скінчить ся втої час коли останний член тіла Христового буде узоповнений і кров Христова представлення яко жертва за гріх і коли новий завіт буде затвердений. Тоди ся жертва розлічне прив-

рене рода людського назад до гармонії з Богом. Коли ся робота буде доконивана то радісна вість або євангелія, мусить їм бути дана в якийсь спосіб, понежи всі мусять пізнати правду. В дійсности, що євангелія не буде голошена під трудними обставинами, які суть тепер; але але знанне о славі Господній наповнить землю в Його власний і добрий спосіб. То буде час радісної новини, понежи тогди люди будуть ся дуже радовали і веселили. Они прийдуть до Сиону, організації Божій, з піснями і будуть ся радовали. — Ісаї 35:10.

ПИТАННЯ: В Пс. 31:23, читазмо Полюбить Господа, всі Його праведні: „Вірних сохранить Господь, а словна відплатить тому, хто живе в гордині.” Прошу о виясненє того стиха а особливо „сповна відплатить тому, хто живе в гордині.”

ВІДПОВІДЬ: Господь Бог завсїгда стосує достаточню свою справедливість. Його слово виказує, що Він гордим спротивляється, а смирним благодать дає. (1 Петро 5:5) Луцифер був наповнений гордостив і для того його нагорода буде знищенє. Поміж другими річами, котрі Бог овідомляє що Він їх ненавидить, є особа в котрої, очі горді.” (Прип. Соломона 6:17) Винеслі више особі думают як повинні. Они суть зарозумілі перед Господом. Они несуть послужні Його праву, але стаються гордими в свої зарозумілости, а така гордисть є причиною злих мотивів. Нагорода таких є знищенє. (Прип Соломона 16:18; Ісаї 25:11) То є другий спосіб через котрий Бог відповідає, який буде остачний льос таких котрі суть думні перед Господом і котрі суть гордими і непослушні. Всі клопоти які повстають помежи людьми Господа, суть мотиви думаня о собі більше як підпорядкованне ся під право Боже. Господь порівнює льос таких з льосом тих котрі любять Господа, будуть Йому віддані в несамолюбний спосіб. А если они Його любять цілим серцем, то будуть також вірні справам Його і таким Господь дає своє заповненє, що Він їх схоронить, заопікує ся в повні і заховає в небеспєці.

ПИТАННЯ: Чи любов Християнина повинна бути до всіх в зборі однакова, чи тиж мають бути люблені одні над других?

ВІДПОВІДЬ: Любов означає впровадженне несамолюбства в чинність. То повинно бути стосованє однакого до всіх тих, котрі суть віддані Господу. Ніхто не повинен оказовати самолюбства до свого брата. Оден брат буде може причиною, що будемо мали більше приязаня до него як до других, але се неозначає любви. Часто декотрі суть негідними, то однаково повиннисьми чинити все в несамолюбний спосіб, щоби ділаючи так, могли їм через те бути помічними.